

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 43555-03-18 נקניק נהריה כשר, זוגלובק בע"מ נ' אנימלס

מספר בקשה: 21

לפני כבוד השופט טל חבקין

המבקשים/הנתבעים:

1. אנימלס
 2. מרינה גרודינסקי
 3. מרים מונדרי
 4. אור בנימין
 5. איל פנקס
 6. אייל רותם
 7. ניקול קריצין
 8. אבימור חדד
 9. ירדן סגל
- ע"י ב"כ עוה"ד עומר כרמל וסוהר פלד

נגד

המשיבה/התובעת:

נקניק נהריה כשר, זוגלובק בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד ראובן בילט ומאיה גיטרמן

החלטה

לפניי בקשה לפסיקת שכר טרחת עו"ד בגין תובענה שנמחקה מכוח תקנה 122 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 ("התקנות") מחמת הפרת חוזרת של צו לקיום הליכים מקדמיים.

כתבי הטענות

1. בכתב התביעה נטען כדלקמן:

א. התובעת היא חברה העוסקת בייצור ושיווק מוצרי בשר. נתבעת 1 היא עמותה הפועלת בתחום של סביבה ובעלי חיים ("העמותה"). הנתבעים 2-8 הם בעלי תפקידים ונושאי משרה בעמותה, מנכ"לים וחברי ועד, המופקדים על ניהולה השוטף של העמותה ועל יישום בפועל של החלטותיה. הנתבעת 9 היא פעילה בעמותה.

ב. לתובעת נודע כי באתר האינטרנט השייך או המופעל או המנוהל על ידי הנתבעים נעשה שימוש מפר ובלתי מורשה בקניינה, בדרך של עיוות מכוון ומלעז של סמליל העיצוב הגרפי שלה ("הלוגו"), הכולל את שמה, ומהווה סימן מסחרי רשום שלה. נטען כי הנתבעים מפרסמים את הסמליל כאמור ללא שקיבלו את הסכמת התובעת לכך. בעשותם כן הם הופכים את הסמליל למושא ללעג, לאחר שינויים זדוניים ומעוררי תיעוב שערכו בו, שמטרתם פגיעה בתובעת והוצאת דיבתה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 43555-03-18 נקניק נהריה כשר, זוגלובק בע"מ נ' אנימלס

רעה. מהצבע האדום המאפיין את הסמליל, במראה חותמת שעווה מומסת אדומה, יצרו הנתבעים מראה של דם נוטף. במקום המלל האמתי הנכלל בסמליל ("זוגלובק נוסד 1937") הטמיעו הנתבעים את המלל: "מתעללים מאז 1937". שימוש הנתבעים בסמליל מהווה הפרה של סימן מסחר רשום של התובעת ושימוש שלא בתום לב בו; כי התובעת זכאית להגנת זכות יוצרים בכל הקשור לעיצוב הכיתוב שבסמליל ולחלק הגרפי בו כמכלול; כי שימוש הנתבעים בסמליל באתר האינטרנט השייך או המופעל או המנוהל על ידם ובדף הפייסבוק של העמותה מהווה לשון הרע.

ג. הואיל ואין טוב ממראה עיניים, הסמליל של התובעת נראה כך:

ואילו הפרסום שלפי הנטען עשו הנתבעים נראה כך:

ד. ביום 3.1.2018 פנתה התובעת לעמותה במכתב בדרישה להסיר את הפרסום. ביום 5.2.2018 פרסמו הנתבעים בדף הפייסבוק של העמותה סרטון באורך 52 שניות תחת הכותרת: "למישהו יש כיוון לעורך דין טוב?". בסרטון מצולמת התובעת 9 כשהיא מטלטלת את המכתב באוויר ושומטת אותו מידיה; ברקע מוצגות תמונות וקטעי סרטונים הלקוחים, ככל הנראה, מתכנית כלבוטק ששודרה בשנת 2013. הנתבעת 9 צולמה כשהיא אומרת:

אז... קיבלנו מכתב מזוגלובק. ולא, הם לא שלחו אותו כדי להתנצל על מה שתפסנו אותם עושים לתרנגולים אלא כדי לנסות ולהגיד שהשימוש שאנחנו עושים בלוגו שלהם, או "הסמליל" כמו שהם קוראים לזה, הוא לא חוקי. עכשיו, אני לא יודעת הרבה על חוק. אבל אני כן יודעת שלהעיף תרנגולים באוויר או לבעוט בהם זה לא חוקי גם. לטלטל תרנגולות באלימות לפני השחיטה זה לא חוקי. אני אפילו יודעת שלהשאיר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 43555-03-18 נקניק נהריה כשר, זוגלובק בע"מ נ' אנימלס

תרנגולים בכלוב בחצר המשחטה במשך שעות, זה גם לא חוקי. ובואו נגיד שאם אחד האיברים של התרנגולים האלה נתקע בסורגי הכלוב, לא חוקי לתלוש אותו משם בכוח. לגבי השימוש בלוגו – לא יודעת. זוגלובק דורשת שנוריד את המחווה שלנו ללוגו שלהם מהאתר שלנו. מה אתם חושבים שאנחנו צריכים לעשות?

ה. נטען כי הנתבעים מתייחסים בסרטון לשימוש המפר שהם עושים בסימן המסחר של התובעת כ"מחווה" ללוגו שלה; הסרטון מוכיח את פעילותם העוולתית; דברי הנתבעת 9 בסרטון הם כשלעצמם לשון הרע על התובעת; הנתבעים המשיכו לעשות שימוש בסמליל המפר גם לאחר שקיבלו את מכתב ההתראה; הפרות חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 מצד הנתבעים הן רציפות, מתמשכות ופוגעניות ומצדיקות לפסוק לחובת הנתבעים פיזיים משמעותיים.

ו. התבקשו הסעדים הבאים: (1) לאסור על הנתבעים בצו קבוע להשתמש בכל מדיה שהיא, לרבות אתרי אינטרנט, בסמליל התובעת, בין בעיצוב המקורי, בין בכל עיצוב אחר, המהווה העתק של הסמליל המקורי או עיצוב הדומה לו; (2) לחייב את הנתבעים לשלם לתובעת לפיצוי כאמור בסעיפים 7א(ג) ו-ו(ה) לחוק איסור לשון הרע, בסך כולל של 138,395 ש"ח; (3) לחייב את הנתבעים לשלם לתובעת סך של 250,000 ש"ח בגין הפרת סימנה הרשום של התובעת ושימוש בתום לב ובזדון בסימנה הרשום; (4) לחייב את הנתבעים לשלם לתובעת פיצוי בסך של 100,000 ש"ח לפי סעיף 56א לחוק זכות יוצרים, התשס"ז-2007. לסכומים האמורים התבקש להוסיף הצמדה וריבית, וכן לפסוק הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד.

2. בכתב ההגנה נטען, בעיקרו של דבר, כך:

א. העמותה לא הפרה סימן מסחר מאחר שלא נעשה כל שימוש בסימן מסחר (או סימן מסחר הדומה לו) לעניין טובין ושימוש שאינו לעניין טובין אינו יכול להוות הפרה; העמותה לא הפרה את סימן המסחר של התובעת מאחר שכל דבריה מתייחסים לתובעת עצמה – לעבירות והתנהגות בלתי חוקית ופסולה שביצעה התובעת; העמותה לא השתמשה בסימן כדי לייחס לגורם מסחרי אחר את תכונותיה של התובעת או את מוצריה, אלא כדי לייחס לתובעת תכונות אמת שלה.

ב. התביעה אינה מגלה עילה של הפרת זכות יוצרים מאחר שהיא מתייחסת לשימוש בסימן לצורכי ביקורת וסאטירה – שימוש אשר חוסה תחת הגנת השימוש ההוגן.

ג. התביעה אינה מגלה עילה בלשון הרע משום שכל מה שכתבה ופרסמה העמותה ביחס לתובעת הוא אמת לאמיתה – עובדות המגובות בראיות, לרבות צילומיות, תולדה של תחקיר מעמיק, יסודי ומפורט; ובכל אשר פרסמה העמותה יש עניין ציבורי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-03-43555 נקניק נהריה כשר, זוגלובק בע"מ נ' אנימלס

ד. התובעת מעוניינת להסתיר את האמת ואת הביקורת הנובעת ממנה כדי למנוע דיון ציבורי במעשיה. נטען שהתובעת אינה מכחישה את המעשים שהעמותה חשפה ופרסמה, לא התעמתה עם העובדות שהוכחו בתחקירים, ולא כפרה בהתעללות שמעשים אלה מהווים ובהם: הנפה וטלטול של עופות כשהם אחוזים מרגלם או מכנפם; השלכת העופות מגובה רב באמצעות מכונה להיפוך כלובים אשר מטה את הכלובים ומנערת אותם בכוח כדי "לשפוך" מתוכם את העופות; החזקת עופות בכלובים לא תקינים ולא תקינים שגורמים ללכידת אברים של העופות בין סורגיהם; טלטול הכלובים בעוצמה שוב ושוב באמצעות מכונת ההיפוך, כאשר תרנגולים אשר תפוסים בין סורגי הכלוב מראשיהם, כנפיהם או רגליהם, תלויים בין שמיים וארץ; משיכה בכוח ותלישה אלימה מהכלובים של עופות חיים אשר ראשם או רגלם נלכדו בין הסורגים; הותרת עופות מדממים – לאחר חיתוך גרונם – לגסיסה איטית במיכלים, שגורמת ייסורים ממושכים, במקום שימוש בכדי דימום מהיר אשר מקצרים את ייסורי הגסיסה; השלכת עופות חיים ככדור משחק בין עובדים; הפקרת עופות בכלובים, ללא מזון ומים, החזקת עופות בתנאי צפיפות וחום, רעב וצמא, משך שעות ארוכות פי כמה מהמותר בתקנות, תוך גרימת סבל בל-ישוער.

ה. התובעת לא יכולה להכחיש את המעשים, המוכחים בסרטונים המרכזים את ממצאי התחקירים. רובם תועדו עוד בתחקיר שבוצע בשנת 2013, ובשנת 2015 ההתעללות חסרת ההצדקה נחשפה שוב כמו לא היה דבר.

ו. התביעה הוגשה משום שהעמותה ביקשה לעמת את התובעת עם התנהגותה שלה, למתוח ביקורת על מעשיה ומחדליה, להביא בפני הציבור את הפסול שבהם ולגנות את המעשים אשר גרמו סבל בלתי נחוץ לבעלי חיים במפעלה. התביעה היא אפוא תביעת השתקה שנועדה לשלול מהעמותה את הזכות לתת פומבי לביקורת שברצונה למתוח על התובעת בגין התנהלותה.

ז. בגין מעשי התובעת נפתחו שלוש חקירות פליליות, נכון למועד הגשת כתב ההגנה אחת מהן עודה מתנהלת.

ח. יש לסלק את התביעה נגד נתבעים 2-9 על הסף בהיעדר עילה ויריבות.

3. בכתב התשובה נטען, בתמצית, שהתובעת פועלת בארץ 81 שנה ונהנית ממוניטין; השם "זוגלובק" הוא שם אמתי של אדם; אין אמת בפרסום; אין לנתבעים הגנה מפני התביעה; הוחלט לסגור את תיקי החקירה; ההגנה מתאפיינת בהבחנה לוקה בחסר בין פעולות מחאה חוקיות לבלתי חוקיות; שימוש הנתבעים בסימן המסחר של התובעת מהווה הפרה של סימן מסחר רשום, ושימוש בו שלא בתום לב ובזדון. נטען כי התנהלות הנתבעים היא "מרשם לאנרכיה, להתיר פרסום שכזה,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 43555-03-18 נקניק נהריה כשר, זוגלובק בע"מ נ' אנימלס

נגד תאגיד מסחרי, בשל מותג, ע"י יחידים או תאגידים, המציבים את אמונתם ברעיונותיהם ושגיונותיהם מעל לכל חוק".

הרקע למחיקת התובענה

4. ביום 10.6.2019 ניתנה החלטה בנושא הליכים מקדמיים. התובעת חויבה לתת תצהיר גילוי מסמכים, לצרף אליו את המסמכים שזכרו בו, וכך יבוצע עיון בהם (פסקה 6(ו) להחלטה). עוד נקבע שחומרי חקירת המשטרה (שנמסרו לעמותה מידי הפרקליטות אך העמותה התחייבה שלא לפרסמם) רלוונטיים להגנת הנתבעים, ועל התובעת לגלותם ולאפשר עיון בהם, כך שיתאפשר לנתבעים לעשות בהם שימוש במסגרת הליך זה (פסקה 6(ב) להחלטה).

5. החלטה זו הופרה בכך שהתובעת לא אפשרה עיון בחומר החקירה באמצעות צירוף המסמכים לתצהיר גילוי המסמכים. בהחלטה מיום 13.11.2019 ניתנה ארכה לקיים את הצו עד יום 25.11.2019. הובהר שוב שיש לצרף את החומר וכך לאפשר עיון בו, ונקבע שאין מניעה לצרף עותק סרוק. כמו כן ניתנה התראה שככל שהצו לא יקוים במועד שנקצב, תימחק התובענה מכוח תקנה 122 לתקנות.

6. בהחלטה מיום 2.12.2019 הובהר כי היה על התביעה להמציא את התצהיר ואת המסמכים לנתבעים, וגם לשאת בעלויות ההמצאה. נקבע (פעם נוספת) שאפשר להמציאם סרוקים, אך אם הם מצולמים, על התובעת לדאוג שיגיעו למשרד ב"כ הנתבעים פיזית, וזאת תוך 3 ימים.

7. ביום 5.12.2019 הגישה התובעת ל"נט המשפט" הודעה על צירוף חומר החקירה. נכתב שהחומר, בגלל היקפו, פוצל לחמישה קבצים. כמו כן נכתב: "אין אפשרות לב"כ התובעת להעתיק את התקליטורים. ב"כ הנתבעים מוזמן להגיע למשרד ב"כ התובעת בתיאום מראש, לקחת את התקליטורים, להעתיק את תוכנם, ולהחזירם למשרד ב"כ התובעת".

8. ביום 8.12.2019 הגישה ההגנה בקשה למחיקת כתב התביעה מחמת הפרת חוזרת של הצו. נטען שחומר החקירה והתקליטורים לא נמסרו להגנה; ושההגנה עשתה ניסיון לקבל את התקליטורים, אך נתקלה בחוסר שיתוף פעולה מצד ב"כ התובעת. הבקשה נתמכה בתצהיר. באותו היום בית המשפט הורה לתובעת להשיב תוך 7 ימים.

9. ביום 15.12.2019 מסרה ההגנה הודעה, שנתמכה בתצהיר, שהיא קיבלה את התקליטורים אך חומר החקירה לא נכלל בהם. מההודעה ומהתצהיר התומך בה השתמע שחומר החקירה לא הועבר להגנה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-03-43555 נקניק נהריה כשר, זוגלובק בע"מ נ' אנימלס

10. לנוכח ההודעה מיום 15.12.2019, ומשחלף המועד להשיב לבקשת המחיקה ולא הוגשה תשובה, ניתן (ביום 18.12.2019) פסק דין המוחק את התובענה מכוח תקנה 122 לתקנות מחמת הפרה חוזרת של צו לעיון במסמכים. מאחר שפסק הדין ניתן בהיעדר תשובה, נקבע בו שאפשר להגיש בקשה לביטולו תוך 30 יום. כמו כן אפשר בית המשפט להגנה, לבקשתה, להגיש בקשה נפרדת לפסיקת שכר טרחה, וקצב 14 יום לשם כך.

11. כשעתיים לאחר שניתן פסק הדין, הגישה התובעת תשובה לבקשת המחיקה. מאחר שהתובעת איחרה את המועד וכבר ניתן פסק דין, קבע בית המשפט, פעם נוספת, שאפשר להגיש בקשה לביטולו.

12. בקשה כזו לא הוגשה.

13. ביום 1.1.2020 הגישה ההגנה בקשה לפסיקת שכר טרחה, זו הבקשה דנן. בית המשפט ביקש את תשובת התובעת, וזו הוגשה ביום 14.1.2020. בתשובה, האוחזת לא פחות משלושים עמודים ברווח "בודד" (!), טענה התובעת, בין היתר, כי לא היה מקום למחוק את התובענה מאחר שצו העיון קיים, כיוון שחומר החקירה צורף להודעה מיום 5.12.2019, ועל כן פסק הדין ניתן בטעות.

14. טענה זו של התובעת הייתה נכונה ברובה, שכן חומר החקירה אכן צורף להודעה מיום 5.12.2019, כנספח. כשבית המשפט נעתר לבקשת הנתבעים ומחק את התובענה, הוא היה תחת הרושם שחומר החקירה לא צורף להודעה. כך היו סבורים גם הנתבעים, כאמור בסעיף 23 לבקשת המחיקה, ובתצהיר התומך בהודעה שהוגשה ביום 15.12.2019. בדיעבד התברר שהייתה טעות.

15. מדוע הטענה הייתה נכונה ברובה ולא במלואה? משום שהתובעת אומנם צירפה את המסמכים להודעה שהגישה ב"נט המשפט" ביום 5.12.2019, אך היא לא דאגה שהתקליטורים יגיעו למשרד ב"כ הנתבעים, וזאת בניגוד להחלטה מיום 2.12.2019. אין לקבל את טענת התובעת שלא היה באפשרות באי כוחה להעתיק את התקליטורים. כשם שהנתבעים היו יכולים להעתיקם, כך גם התובעת הייתה יכולה לעשות כן, בין בעצמה בין באמצעות בעל מקצוע, כפי שהורה בית המשפט. אי-מסירת התקליטורים במשרד ב"כ הנתבעת גיבשה הפרה של הצו. אלא שאם זו הייתה ההפרה היחידה, לא היה מקום למחוק את התובענה, במיוחד כשהפרה זו תוקנה זמן קצר לאחר מכן, כשהתקליטורים נמסרו. התובענה נמחקה, כאמור, על סמך ההנחה המוטעית שחומר החקירה לא צורף להודעה מיום 5.12.2019.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-03-43555 נקניק נהריה כשר, זוגלובק בע"מ נ' אנימלס

16. בנסיבות אלו, ניתן היה לצפות מהתובעת שתגיש מיד בקשה לביטול פסק הדין מחמת טעות בולטת שנפלה בו. לבקשה כזו, לו הייתה מוגשת, היה מקום להיעתר, ולו משיקולים פרגמטיים. הרי אין טעם לשלוח את בעלי הדין לכתת רגליהם לערכאת הערעור מקום שאין חולק שפסק הדין ניתן על בסיס הנחה מוטעית. אם הייתה מוגשת בקשה לבטל את פסק הדין, סביר להניח שהוא היה מבוטל. בקשה כזו, כאמור, לא הוגשה.

17. בית המשפט גילה את דבר הטעות כשהוגשה תשובה לבקשה לפסיקת הוצאות, ביום 14.1.2020. היה זה סמוך לחלוף המועד להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן במעמד צד אחד (30 יום ממועד ההמצאה). במצב דברים זה, סבר בית המשפט שיהא זה יעיל להזמין את הצדדים לדיון, ולהציע שפסק הדין יבוטל. כך היה.

18. דיון התקיים ביום 21.1.2020. בית המשפט הציע שפסק הדין יבוטל, והתיק ימשיך להתנהל מהמקום שהפסיק, כשטענות הצדדים שמורות. כמו כן ציין בית המשפט כי יש חשיבות לשאלה אם בכוונת התובעת להגיש ערעור במקרה שפסק הדין לא יבוטל. שאלה זו רלוונטית לעניין ההוצאות מאחר שאם בכוונתה להגיש ערעור, משמעות הדבר שהיא לא זנחה את התביעה. מאחר שפסק הדין ניתן בטעות, ולכן סיכויי הערעור, אם יהיה צורך להגישו, נחזים להיות גבוהים, יש בכך כדי להשפיע על שאלת ההוצאות. אולם אם התובעת תתנגד לביטול פסק הדין, ובמקביל תודיע שאין בכוונתה לערער, המשמעות היא שהתובעת נסוגה מהתביעה. התנהלות כזו תפעל לחובתה במישור ההוצאות. הנתבעים הסכימו להצעת בית המשפט כמות שהיא. ב"כ התובעת ביקש להיוועץ במרשתו, וניתנה לו שהות של 7 ימים כפי שביקש.

19. ביום 28.1.2020 הודיעו הנתבעים כי בדיקה שערכו העלתה שלא כל חומר החקירה גולה וצורף. על כן הם מתנים את הסכמתם לביטול פסק הדין בכך שכל החומר יגולה ויצורף. בית המשפט החליט שעל ההגנה להודיע אם היא מסכימה להצעה כמות שהיא.

20. דקות אחדות לאחר מכן, וללא קשר להודעת הנתבעים, הודיעה התובעת שהיא איננה מעוניינת לביטול פסק הדין משני טעמים מצטברים: הראשון, הטעות של בית המשפט, שמחק את התביעה על סמך הנחה שגויה, גרמה לה נזק "בל ישוער" המתבטא בפרסומים בתקשורת שהציגו את פסק הדין כהפסד; השני, קיומה של היכרות מוקדמת בין המותב לב"כ הנתבעים אשר "היתה בעלת משמעות לאורך ההתנהלות בתיק, שהיתה בלתי מאוזנת והושפעה מן הסתם מההכרות הנ"ל". עמדת התובעת להצעת בית המשפט הובעה במכתב שמוען ישירות אל המותב, שלא כמקובל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-03-43555 נקניק נהריה כשר, זוגלובק בע"מ נ' אנימלס

21. להשלמת התמונה יוער כי בדיון הראשון ציין בית המשפט, למען הגילוי הנאות, כי הוא חבש את ספסל הלימודים עם עו"ד עומר כרמל, אחד משני עורכי הדין שייצגו את הנתבעים, ומכיר אותו בהיכרות מוקדמת ללא ידידות קרובה. הצדדים נשאלו אם למי מהם יש קושי עם כך, והשיבו בשלילה.

22. על רקע האמור, יש לבחון את בקשת הנתבעים לפסיקת שכר טרחה. טענות הצדדים בסוגיה זו רחבות ונוגעות לכלל תו ותג במהלך ההתדיינות. אין מקום להידרש לכלל טענה, אלא רק לעיקריות שבהן.

23. הנתבעים יוצגו "פרו בוננו", ללא עלות. בשים לב להיקף המשאבים שהושקע בניהול ההגנה, כמו גם שמדובר בתביעת השתקה לשיטתם, הם עותרים לחייב את התובעת בשכר טרחה בסך שלא יפחת מ-60,000 ש"ח ומע"מ.

24. התובעת טוענת שאין מקום לחיובה ולו בשקל אחד. תשובתה מתייחסת להחלטות רבות שניתנו לאורך ההתדיינות, שלטענתה מוטעות מיסודן. לדבריה, הטעויות של בית המשפט, ובמיוחד הטענות שהובילה למתן פסק דין והנזק שנגרם לה ממנו, כמו גם העובדה שלא פסק הוצאות לזכותה במקרים רבים, מצדיקים שלא לחיובה בשכר טרחה. אם כבר, יש לחייב את הנתבעים בהוצאותיה.

דיון והכרעה

25. נקודת המוצא לדיון היא שהתובעת זנחה את התובענה. היא הטעימה זאת בשניים: הנזק שנגרם לה מפסק הדין; ההיכרות הקודמת של המותב עם ב"כ הנתבעים שהובילה להתנהלות מוטה מצדו.

26. בשני טעמים אלה אין ממש. הם אולי מצדיקים להפסיק לנהל את התביעה מנקודת מבטה של התובעת מחמת חוסר כדאיות, אך אין בהם הצדקה אובייקטיבית בהנחה שהתובעת מאמינה בצדקת תביעתה וביכולתה לזכות בה.

27. בכל שאמור בנימוק הראשון, הרי שאכן אירעה טעות, ואין לי אלא להצטער על כך. אם זכרוני אינו מטעני, לפני שנתתי את פסק הדין בדקתי אם החומר צורף, ונוכחתי שלא. בבקשת ההגנה למחיקת התביעה וכן בהודעה שהוגשה אחריה נטען שחומר החקירה לא נמסר. בדיעבד, בדיון, אישרה ההגנה שגם היא טעתה בנושא הזה. עם זאת, האחריות לכך שפסק הדין ניתן בטעות מוטלת גם על התובעת, אשר לא השיבה לבקשה למחיקת התביעה במועד שנקצב על אף שידעה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-03-43555 נקניק נהריה כשר, זוגלובק בע"מ נ' אנימלס

שההגנה טוענת שהחומר לא נמסר. אם התובעת הייתה משיבה בזמן או מעמידה את הנתבעים על טעותם בתקשורת ישירה עמם בתוך מסגרת הזמנים שנקצבה לכך, הטעות הייתה נמנעת.

28. אולם בכך לא סגי. בפסק הדין נכתב במפורש שאפשר להגיש בקשה לביטולו תוך 30 יום. כשהוגשה (באיחור) התשובה לבקשת המחיקה, לאחר שכבר ניתן פסק דין ולא ניתן היה לבטלו במעמד צד אחד (בלא תשובה של הצד שכנגד), נכתב פעם נוספת שאפשר להגיש בקשה לביטולו. לו הייתה מוגשת בקשה מיד, יותר מסביר להניח שהייתה ניתנת החלטה שהייתה ממליצה להסכים לביטול פסק הדין, והייתה מונעת את הפרסומים שהזיקו לתובעת או למצער מקהה את עוקצם. אלא שהתובעת בחרה שלא להגיש בקשה כזו. התובעת מיוצגת היטב, ואין אלא להסיק שהיא לא ביקשה לבטל את פסק הדין בכוונת מכוון.

29. יתר על כן, משגילה בית המשפט את הטעות, זומן לאלתר דיון בנוכחות הצדדים והוצע לתובעת להסכים לביטול פסק הדין. הנתבעים הסכימו מיד. התובעת ביקשה שהות לשקול, אך בסופו של דבר הודיעה שהיא מבקשת להותיר את פסק הדין על כנו. אם היא הייתה מסכימה, היה ברור לכל שפסק הדין ניתן בטעות, התובענה הייתה ממשיכה להתנהל, וטענות התביעה היו מתבררות לגופן. התובעת ביכרה שלא לפסוע בנתיב זה. היא אף לא ערערה על פסק הדין, והמועד להגשת ערעור חלף. מסקנה: הטעות שהובילה למתן פסק דין אינה יכולה לשמש סיבה טובה להפסקת ההתדיינות או לנזק שנגרם לתובעת משום היה ביכולתה למנוע אותו, מראש ובדיעבד, והיא בחרה שלא לעשות כן.

30. הנימוק השני לכך שהתובעת ביקשה שלא להמשיך בתביעה היא היכרות קודמת של המותב עם ב"כ הנתבעים, אשר לטענתה השפיעה על התנהלות בית המשפט שהיה מוטה לחובתה, כפי שפירטה באריכות ובלשון חריפה למדי בתשובתה לבקשה לפסיקת הוצאות.

31. טענה זו חסרת בסיס ואינה במקומה. ההיכרות של המותב עם עו"ד כרמל היא רחוקה. אין בינינו קשר זולת היכרות שטחית מתקופת הלימודים. לא היינו חברים קרובים. לא שמרנו על קשר מאז. אין בהיכרות זו כדי להקים חשש ממשי למשוא פנים, אף לא בקירוב. העלאת טענה מסוג זה מטילה דופי בבית המשפט ללא הצדקה. לטעמי עדיף להרחיב בגילוי נאות מאשר לקמץ בו, וזאת כדי להסיר ספק, להגביר את מראית פני הצדק ואת אמון הציבור במערכת המשפט. אולם מכאן ועד הצדקה להסיק שיש קשר בין המותב ובין עו"ד כרמל שהשפיע על התנהלות המשפט, הדרך רחוקה ביותר. הדבר גם לא נטען לאורך ההתדיינות עצמה, וממילא לא הוגשה בקשת לפסלות מותב או בקשת רשות ערעור על איזו מההחלטות שניתנו. לו סברה התובעת שקמה עילת פסלות, הייתה יכולה להסכים לביטול פסק הדין, ולעתור לפסלות המותב. היא בחרה שלא לעשות כן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 43555-03-18 נקניק נהריה כשר, זוגלובק בע"מ נ' אנימלס

32. כעת ברור שהתובעת זנחה את התובענה. היא מבקשת שלא להמשיך לנהל אותה, למצער שלא לפני מותב זה. ככל שבכוונת התובעת לנצל את הטעות כדי להגיש את התובענה שוב ולברר אותה לפני מותב אחר, נוח יותר לשיטתה, הרי שמדובר בהתנהלות נפסדת שאין לה מקום.

33. ההגנה טוענת שלתובעת לא הייתה מלכתחילה כוונה לנהל את התביעה עד תום, משמדובר ב"תביעת השתקה". במישור התוצאה, טענה זו של ההגנה אינה נטולת אחיזה, והיא נתמכת בתשתית הזו: התביעה הוגשה נגד תשעה נתבעים על סכום של 488,395 ש"ח כפיצוי ללא הוכחת נזק. נתבעים 2-8, בעלי תפקיד בעמותה, נתבעו בלא שפורטו תפקידם, התקופה שבה שהו בתפקיד, ומעורבותם האישית בביצוע העוולות הנטענות, פשיטה: בלא עילת תביעה אישית; התובעת לא ניצלה את שלב ההליכים המקדמיים לצורך בירור עילת התביעה האישית, ולא ביקשה לתקן את כתב התביעה כך שיצביע על עילה כזו. על כן הוגשה בקשה לסילוק התביעה נגד נתבעים אלה על הסף, בקשה שהייתה תלויה ועומדת עד שניתן פסק הדין, ובית המשפט נטה לקבלה, אך אפשר לתובעת לבקש לתקן את כתב התביעה (החלטה מיום 1.12.2019); במישור עילות התביעה: לשון הרע, הפרת סימן מסחר והפרת זכות יוצרים, הרי שהנתבעים טענו בין היתר להגנות אמת הפרסום ושימוש הוגן המתבטא בביקורת לגיטימית על מעשי התובעת. אין חולק שחלק ממעשיה פורסמו בתחקירים עיתונאיים והתנהלה בגינם חקירה פלילית. ומעל לכל אלה מרחפת הטענה שגידול בעלי חיים בתנאי שבי ושחיטתם היא כשלעצמה התעללות בהם. בנסיבות אלו, ספק אם התועלת שבניהול התביעה עולה על הנזק הפוטנציאלי שהיה עלול להיגרם לתובעת ממנה. כך או אחרת, הייתה זו זכותה של התובעת לנהל את התביעה עד תום, ואם טענותיה היו מתקבלות – היא הייתה זוכה לסעדים שביקשה, כולם או חלקם. מכלול הנסיבות הובילו למסקנה שאין ברצונה להמשיך לנהל את התביעה, והיא זנחה אותה. בשל כך זכאים ב"כ הנתבעים לשכר טרחה ראוי בגין תביעה שהתנהלה ונזנחה, כשהרושם הכללי המתקבל הוא שהיא נזנחה משיקולי כדאיות.

34. אשר לטענות התביעה המכוונות להחלטות שניתנו לאורך ההתדיינות, ובעיקר לכך שהנתבעים לא חויבו בהוצאות בהחלטות ביניים, אומר מיד כי בית המשפט אינו יושב כערכאת ערעור על החלטותיו. אין להידרש לטענות המופנות כלפי החלטות קודמות, שהדרך לתקיפתן היא לערער עליהן. לטעות שהובילה למתן פסק הדין התייחסתי לעיל. הייתה לתובעת אפשרות לתקנה במהירות ובנקל וגם למנוע, ולכל הפחות להקטין משמעותית, את הנזק שנגרם ממנה. הנתבעת לא ניצלה את ההזדמנות.

35. השיקול העיקרי המנחה בבקשה זו הוא אפוא שהתובעת ויתרה על ניהול התובענה משיקולי עלות-תועלת, וניצלה את הטעות שהובילה לפסק הדין כדי "לרדת מהעץ". על כן יש להתייחס אל התובענה, לצורך בקשה זו, כתובענה שנדחתה. אם התובעת תגיש אותה שוב בניסיון להתדיין בפני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 43555-03-18 נקניק נהריה כשר, זוגלובק בע"מ נ' אנימלס

מותב נוח יותר לשיטתה, לאחר שיפור עמדות, כבר אמרנו, הרי שהתנהלות מסוג זה היא בבחינת חוסר תום לב דיוני, ועלולה להוות שימוש לרעה בהליכי משפט.

36. בשים לב להיקף המשאבים שהושקע בהתדיינות, זכאים ב"כ הנתבעים, שנתנו ייצוג מקצועי, לשכר ראוי. בכלל זה יש לציין את מאמצי ההגנה לקבל תצהיר גילוי מסמכים ובעיקר עיון בחומר החקירה באופן שהיה מאפשר לה להשתמש בו לצורך הגנתה במסגרת הליך זה. התובעת לא שיתפה פעולה עם ניסיון זה של ההגנה, ואף שבהחלטה מיום 10.6.2019 הורה בית המשפט על גילוי ועיון בחומר (לאחר שהתביעה לא אפשרה עיון בו קודם לכן), התובעת קיימה את הצו רק ביום 5.12.2019, וגם אז לא באופן מלא (התקליטורים נמסרו לאחר מכן). טענת ההגנה שהתובעת המשיכה להפר את הצו בכך שלא גילתה את כל המסמכים וביצעה מניפולציה בהם לא התבררה ואיני מביע בה עמדה.

37. העובדה שהייצוג ניתן "פרו בוני" עשוי לשמש שיקול להגדלת שכר הטרחה מקום שההתדיינות משרתת תכליות ראויות ושיש פערי כוחות בין הצדדים (ע"ע (ארצי) 35727-11-12 ביטחון לאומי 1992 ע.נ בע"מ נ' פודולסקי, פסקות 66-67 לפסק הדין של השופטת נ' רות (25.1.2015)).

38. הסכום המינימלי שיש לפסוק לא יפחת מהקבוע בכללי לשכת עורכי הדין (התעריף המינימלי המומלץ), התש"ס-2000, כאמור בתקנה 512(א) לתקנות. סכום זה עומד על 26,000 ש"ח ומע"מ (פרט 1(א)(3) לתוספת: 10% מסך של 107,744 ש"ח ועוד 4% מיתרת סכום התביעה). טעמים מיוחדים להפחית ממנו ממילא אין. אדרבה: ישנם שיקולים המטים את הכף לפסוק סכום גבוה יותר בשים לב לאופן שבו נוהלה התביעה: ההתדיינות בעניין ההליכים המקדמיים; הבקשה לסילוק על הסף שבית המשפט נטה לקבלה אך התובענה נמחקה לפני הכרעה בה; והאינדיקציות הלא מעטות שעסקינן בתביעת השתקה.

39. יצוין שההליכים המקדמיים נוהלו בצורה בלתי מידתית גם מצד ההגנה, ועל פני הדברים היה עליה להסתפק בכך שחומר החקירה יגולה לה ויועבר לעיונה כך שהיא תוכל להשתמש בו, ולא להרחיב את דרישותיה מעבר לכך. הדבר נודע לבית המשפט לראשונה לאחר שהחומר הוגש ובית המשפט נחשף להיקפו. לפני כן התקשה בית המשפט לקבוע שהיקף הגילוי המבוקש הוא לא מידתי. בשקלול האמור, יש לפסוק לזכותה סכום מתון בגין רכיב זה.

40. ההגנה לא טענה שניהול התביעה כתביעת השתקה הסב לה נזק, וכנראה שהוא בסופו של דבר אף שירת אותה והועיל לה. התובעת עצמה טוענת שנגרם לה נזק תדמיתי מפסק הדין, אף שהיא בחרה שלא לבטלו. פשיטה: הנזק שנגרם לתביעה יוותר על כנו לנוכח החלטתה שלא להמשיך בה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 43555-03-18 נקניק נהריה כשר, זוגלובק בע"מ נ' אנימלס

41. בשקלול הנסיבות והשיקולים, ראיתי להוסיף על התעריף המינימלי סך נוסף של 14,000 ש"ח ומע"מ, כך ששכר הטרחה שתשלם התובעת לנתבעים עבור ייצוגם יעמוד על 40,000 ש"ח ומע"מ, כ-8% מסכום התביעה.

סוף דבר

42. הבקשה מתקבלת בחלקה. התובעת תשלם לנתבעים שכר טרחת עו"ד בסך של 46,800 ש"ח (כולל מע"מ). הסכום ישולם תוך 30 יום שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום החלטה זו ועד התשלום בפועל.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ה' באדר התש"פ, 1 במרץ 2020, בהעדר הצדדים.

טל חבקין, שופט

